

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/272/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714213793
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714213793.10

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne B. D., Q.. D., H.. XX. XX. XXXX, R. C. H. Č.. XX, XXX XX E. právne zastúpenej JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou so sídlom v Martine, Štúrovo námestie 10520/13B proti žalovaným v rade 1/ Z. E., Q.. E., H.. XX. XX. XXXX, Q. Č. XXXXXX/XXXX, R. C. R., O. U. Č.. XXXX/X, XXX XX R., v rade 2/ Z.. K. D., H.. XX XX. XXXX, bytom ako žalobkyňa, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine v konaní o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Určuje sa, že žalovaný v rade 1/ Z. E., Q.. E., H.. XX. XX. XXXX je biologickým otcom maloletej žalovanej v rade 2/ K. D., H.. XX. XX. XXXX z matky - žalobkyne B. D.C., Q.. D., H.. XX. XX. XXXX.

Maloletá žalovaná v rade 2/ sa zveruje do osobnej starostlivosti žalobkyňi, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Žalovaný v rade 1/ je povinný prispievať na výživu maloletej žalovanej v rade 2/ výživným v sume 100 € mesačne, zročným vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám žalobkyne počnúc dňom 14. 10. 2014.

Dlh na výživnom za obdobie od 14. 10. 2014 do 29. 02. 2016 v sume 1 758,06 € je žalovaný v rade 1/ oprávnený splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 20 € zročných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatením zročnej splátky stáva sa zročný celý dlh.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamieta.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14. 10. 2014 sa žalobkyňa proti žalovanému v rade 1/ domáhala určenia otcovstva žalovaného v rade 1/ k jej dcére žalovanej v rade 2/, súčasne žiadala mal. K. zveriť do svojej osobnej starostlivosti a žiadala, aby súd žalovaného zaviazal prispievať na výživu maloletej žalovanej v rade 2/ sumou 190 € mesačne počnúc dňom 25. 03. 2014. Súčasne požadovala priznať náhradu trov konania.

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že so žalovaným v rade 1/ sa poznala od marca 2013 a od februára 2013 spolu začali žiť v domácnosti jej rodičov v H.. Obaja túžili po dieťati a keďže žalobkyňa mala problémy s otehotnením, podrobili obaja viacerým vyšetreniam v sanatóriu Helios SK s.r.o. v Martine. V dobe rozhodnej pred počatím dieťaťa udržiavala intímny vzťah len so žalovaným v rade 1/. Žalovaný v rade 1/ vedel o jej tehotenstve a z počiatku sa na dieťa aj tešil, avšak po nezhodách, ktoré medzi partnermi nastali v decembri 2013, keď sa žalovaný v rade 1/ vrátil z pracovného pobytu vo Švajčiarsku sa partneri začiatkom roku 2014, pre opakované nezhody, rozišli. Žalovaný v rade 1/ počas celého tehotenstva

žalobkyni neprispel žiadnou sumou na jej výživu ani na náklady spojené s tehotenstvom ani na výbavičku pre dieťa, ani na výživu pre maloleté dieťa a z toho dôvodu podala na Okresný súd Martin návrh na priznanie príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7C/62/2014. Žalobkyňa uviedla aké má náklady na starostlivosť o dieťa, kde náklady na nákup dojčeneckého mlieka BEBA predstavujú pre ňu výdavok približne 73 € mesačne, náklady na nákup plienok predstavujú pre ňu výdavok, približne 76 € mesačne, dojčenecké čaje približne 12 € mesačne, detské kaše predstavujú výdavok približne 10 € mesačne, dojčenecká voda asi 50 € mesačne a poistenie maloletého dieťaťa predstavuje výdavok 28 € mesačne. Dieťaťu doteraz uhradila 3 očkovania, ktoré boli spolplatnené a to v sume 167,40 €. Jej pravidelné mesačné výdavky na dieťa sa pohybujú od sumy 250 € do sumy 320 € a finančne jej teda musia vypomáhať rodičia, vzhľadom na skutočnosť, že jediným príjmom žalobkyne v čase podania žaloby bol rodičovský príspevok v sume 203,20 € a prípadov na dieťa v sume 23,56 €.

V priebehu konania žalobkyňa na žalobe zotrvala.

Vo svojej výpovedi na pojednávaní potom žalobkyňa uviedla, že so žalovaným v rade 1/ žila v spoločnej domácnosti od januára 2013, v júli 2013 zistila, že je tehotná a keď svoje tehotenstvo oznámila domnelému otcovi, ten sa veľmi potešil. Koncom roka 2013 žalovaný odišiel pracovať do Švajčiarska, aby pre rodinu zarobil nejaké peniaze a keď sa v decembri 2013 vrátil, bol ako keby vymenený. V nadmernej miere konzumoval alkohol, hral na automaty, finančne žalobkyňu nepodporoval, naopak jej bral peniaze, priveľa fajčil a jednoducho viedol život, ktorý sa žalobkyni nepáčil. Keďže napriek výzvam žalobkyne svoje správanie nezmenil, požiadala žalovaného v januári 2014, aby opustil spoločnú domácnosť, ktorú viedli v rodinnom dome rodičov žalobkyne a aby odišiel. Maloletá K. sa narodila v 41. týždni tehotenstva 25. 03. 2014.

Po rozchode žalovaný v rade 1/ žalobkyňu navštívil len raz začiatkom marca 2014, ešte pred narodením dieťaťa nie však pre to, aby sa o žalobkyňu zaujímal ale pre to, aby si prišiel zobrať nejaké veci, ktoré u nej ešte nechal. Narodenie dieťaťa mu oznámila len SMS správou, na ktorú žalovaný nereagoval a to ani na ďalšie SMS správy od žalobkyne, dieťa neprišiel pozrieť a ničím na neho neprispieva. V čase hospitalizácie žalobkyne v súvislosti s pôrodom, podľa informácie nemocničného personálu však žalovaný v rade 1/ takmer denne volal na pôrodnú sálu, či dieťa ešte neprišlo na svet a či žalobkyňa nerodí.

Žalovaný v rade 1/ žiadal spočiatku žalobu zamietnuť, nevyhovieť jej, pretože mal pochybnosti, že je otcom maloletej K. a vyslovil podozrenie, že žalobkyňa v roku 2013, v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa udržiavala intímny vzťah s inými mužmi. Navyiac tvrdil, že nebol informovaný o narodení dieťaťa a poprel, že by od žalobkyne dostal SMS správu o narodení dieťaťa. Vo svojej výpovedi potvrdil, pokiaľ ide o priebeh vzťahu účastníkov konania, že udalosti prebiehali tak, ako ich žalobkyňa opísala vo svojej výpovedi až do momentu keď otehotnela, o čom bol informovaný. Pripustil, že v tom období sa na dieťa tešili a najmä v snahe zariadiť si sociálny byt v E., žalovaný v rade 1/ odišiel do Švajčiarska, aby zarobil nejaké peniaze, k čomu došlo v jeseni roku 2013. Odtiaľ žalobkyni poslal nejaké peniaze, avšak následne sa rozišli (žalobkyňa poprela, žeby jej žalovaný bol poskytol nejaké peniaze zo svojho zárobku vo Švajčiarsku pred narodením dieťaťa). Po návrate na Slovensko žalovaný v rade 1/ podľa vlastnej výpovede dostal informáciu od kamarátov, že žalobkyňu videli aj v prítomnosti iných mužov a vyslovil podozrenie, že žalobkyňa sa intímne stýkala nie len s ním v tomto období. Naposledy bol zamestnaný vo Švajčiarsku, a to brigádnicke, kde zarobil okolo 2 900 Švajčiarskych frankov, čo zodpovedá približne sume 2 500 €, od januára 2014 už nie je zamestnaný v pracovnom pomere, je čiastočným invalidným dôchodcom, privyrába si rôznymi brigádami, ktoré mu mesačne v priemere umožňujú dosiahnuť zárobok približne 200 €. Má vyživovaciu povinnosť voči synovi Z. E., ktorú má určenú vo výške 110 € mesačne.

Vo svojich ďalších výpovediach sa potom účastníci konania, predovšetkým po podaní znaleckého posudku znalcom z odboru genetika, odvetvie analýza DNA, vyjadrovali k svojim príjmom a životným nákladom.

Okrem výsluchu účastníkov, súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkaz do spisu pripojených účastníkmi alebo vyžiadaných súdom, ktoré preukazovali príjmy a životné náklady účastníkov konania, prečítal znalecký posudok doc. Ing. Radoslava Žideka PhD. znalca z odboru genetika č. 11/2015 a oboznámil sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 12P/106/2010.

Takto vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav veci:

Zo zhodnej výpovede žalobkyne a žalovaného v rade 1/ súd zistil, že v roku 2013 títo žili v spoločnej domácnosti v rodinnom dome rodičov žalobkyne a intímne sa stýkali.

V konaní nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by žalobkyňa v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa, teda aspoň 300 dní pred narodením dieťaťa sa intímne stýkala s iným mužom.

Podľa znaleckého posudku č. 11/2015 podaného doc. Ing. Radoslavom Židekom PhD. znalcom z odboru genetika je žalovaný v rade 1/ preukázaný biologický otec maloletej žalovanej v rade 2/ a miera pravdepodobnosti určenia žalovaného v rade 1/ za preukázaného biologického otca maloletej žalovanej v rade 2/ je 99,9999991 %.

Žalobkyňa od februára 2014 pri nástupe na materskú dovolenku začala poberať materskú, ktorú jej vyplácala Sociálna poisťovňa a výška tohto príjmu sa pre žalobkyňu pohybovala od sumy 283,80 € po sumu 294,67 €, okrem toho poberala prídavok na dieťa vo výške 23,52 €. Od októbra 2014 až do konca roku 2015 poberala rodičovský príspevok vo výške 203,20 €, ktorý jej vyplácal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine. V snahe privyrobiť si uzavrela žalobkyňa pracovnú zmluvu dňa 19. 10. 2015 so zamestnávateľom Coop Jednota Martin spotrebné družstvo, podľa ktorej jej pracovný pomer začal dňom 19. 10. 2015 a pracuje ako predavačka mäsa na prevádzke zamestnávateľa v Martine na Severe. Pracovný pomer má dohodnutý na dobu určitú do 30. 09. 2016. Podľa výplatnej pásky za október 2015 zarobila žalobkyňa v čistom zárobku 215,73 € a za mesiac november 2015 zarobila v čistom zárobku 433,91 €. Podľa ústrižkov poštových poukázok žalobkyne v prvom roku života dieťaťa žalobkyňi vznikali preukázateľne výdavky na nákup plienok, mlieka a ďalšej detskej výživy tak, ako ich uvádzala v písomne podanej žalobe. Žalobkyňa sa snaží zvýšiť si vzdelanie návštevou večerného štúdia na Strednej zdravotníckej škole Márie Terézie Schererovej v Ružomberku, kde mesačné školné uhrádzané 12-krát do roka je v prvom až druhom ročníku 270 € a v treťom až piatom ročníku 310 €, jednorazový registračný poplatok v sume 150 € uhrádza jedenkrát za celé štúdium, a poplatky za učebné materiály v sume 95 € uhrádza vždy na začiatku školského roka. Vyučovanie prebieha od 14,15 hod. do 18,35 hod. od pondelka do utorka.

Maloletá K. v súčasnosti, a to od 01. 09. 2015 navštevuje detské jasle spoločnosti MTSJ s.r.o. „Veselé jasličky pre malé detičky“ v Martine, kde mesačný poplatok predstavuje sumu 200 €. Je zrejmé, že v súvislosti s nástupom dieťaťa do jasí, keď potrebovala zakúpiť pre dieťa predškolským zariadením predpísané potreby a ošatenie (č. I. 122 spisu), vznikli žalobkyňi rozsiahlejšie výdavky.

Žalobkyňa preukázala aj tvrdené náklady na očkovanie dieťaťa a tú skutočnosť, že na základe poisťných zmlúv uzavretých s Union poisťovňou, kde má uzavreté investičné životné poistenie žalobkyňa ale aj flexibilné poistenie pre deti v prospech maloletej Sofie, žalobkyňa platí za poistenie dieťaťa mesačne poistné 25 € a za vlastné poistenie 28 € mesačne. Poplatky za odpad predstavujú pre žalobkyňu ročný výdavok 17,52 € v zmysle potvrdení obce.

Žalobkyňa od mája roku 2015 začala s dieťaťom prevažne počas víkendov navštevovať zariadenie Detský sen, kde pobyt stojí 4,90 €. S dieťaťom počas leta využila aj služby aquaparku približne 8-krát, kde zaplatila za vstup dieťaťa 11 €. Finančne samozrejme žalobkyňi vypomáhajú rodičia, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, spolu so svojim plnoletým bratom. Žalobkyňa sa s rodičmi dohodla na tom, že im bude mesačne prispievať na úhradu nákladov spojených s bývaním sumou 40 - 50 € mesačne. Ona zo svojho príjmu dokáže vyfinancovať jedine vlastné osobné potreby a potreby dieťaťa. Stravu pre členov domácnosti zabezpečujú finančne predovšetkým jej rodičia. Pred vznikom pracovného pomeru žalobkyňa sa snažila privyrobiť si brigádami, ktorým sa venovala od septembra roku 2015, a to upratovaním v domácnostiach, ktoré jej umožnili dosiahnuť mesačný príjem približne 80 €.

Žalovaný v rade 1/ uviedol, že naposledy bol zamestnaný pri výpomoci priateľovi vo Švajčiarsku, a to posledné mesiace roku 2013 a pracoval v oblasti stavebníctva. V tom čase jeho čistý mesačný príjem dosahoval sumu približne 2 500 €. V januári 2014 sa vrátil na Slovensko, od vtedy je nezamestnaný. Nejaké obdobie bol evidovaný na úrade práce ale pre nedodržanie ohlasovacej povinnosti bol z

evidencie vyradený. Je preto nezamestnaný, poberá len invalidný dôchodok a živí sa len príležitostnými brigádami.

Ako súd zistil z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/158/2009 zo dňa 08. 12. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 04. 03. 2010 bol žalovaný v rade 1/, ktorý je otcom ďalšieho dieťaťa, a to maloletého Z. E., H.. XX. XX. XXXX, ktorého matkou je Z.Á. M., H.. XX. XX. XXXX, zaviazaný prispievať na výživu maloletého Mária sumou 110 € mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2009.

Podľa vyjadrenia žalovaného v rade 1/ táto vyživovacia povinnosť upravovaná nebola, matke dieťaťa však posielala mesačne sumu 140 €, a to v súvislosti s tým, že popri výživnom platí ešte dlh, ktorý im vznikol za čias ich spolužitia v sume 30 €.

Žalovaný v rade 1/ nepopieral, že na výživu maloletej K. od jej narodenia neprispel žiadnou sumou.

K pravidelným výdavkom žalovaného v rade 1/, ktorý žije v spoločnej domácnosti s rodičmi patria popri výživnom plateného na maloletého Z.Á. E. aj poplatky za telefón v sume 15 - 20 € mesačne a príspevok rodičom na bývanie a stravu v sume 50-70 € mesačne. Súčasne však platí v byte, ktorý užíva s rodičmi poplatky za elektrickú energiu, ktoré predstavujú sumu približne 30 € mesačne.

Súd si dal predložiť výpisy z účtu žalovaného vo VÚB banke za roky 2014 a 2015, a takto vykonaným dokazovaním súd zistil, že z tohto účtu žalovaný v rade 1/ pravidelne platí výživné na maloletého Z. E. vo výške 140 €. Poberá dôchodok od Sociálnej poisťovne, ktorý v roku 2014 predstavoval sumu 142,80 € a od januára 2015 predstavuje sumu 145,50 €. Mimo príjmu z invalidného dôchodku, ktorého poberateľom je žalovaný súd zaevidoval na účte žalovaného v roku 2014 príjmy vkladané na účet žalovaného v rôznych sumách ale za rok 2014 v celkovej výške 2 910 €, z ktorých najväčší bol 1 700 €, a bol podľa vyjadrenia žalovaného kúpnu cenou za odpredaj motorového vozidla. Ďalšie menšie vklady boli splátky dlhu od jeho brata zo spoločnej firmy, pričom podľa dohody medzi bratmi mal by žalovaný dostať sumu okolo 2 000 €, z tejto sumy mu brat dlhuje v súčasnosti okolo 600-700 €, presne to uviesť nevedel.

Na základe uvedeného bolo možné ustáliť, že žalovaný dosahoval v roku 2014 priemerný príjem vo výške 585,30 € a táto suma je tvorená invalidným dôchodkom, ktorý poberal v sume 142,80 € v roku 2014, príjmom z príležitostných brigád, ktoré v priemere mesačne žalovanému zabezpečovali príjem 200 € a zo sumy pripadajúcej na mesiac vo výške 242,50 €, čo je 1/12 sumy 2 910 €, ktorú vkladmi na účet obdržal žalovaný v roku 2014. V období roku 2015, kde žalovaný v rade 1/ pravidelne poberal invalidný dôchodok vo výške 145,50 €, boli na účet žalovaného za obdobie januára až decembra 2015 urobené rôzne vklady, ktoré žalovaný v rade 1/ vysvetlil ako vyššie uvádzané splátky dlhu, a to vklady za rok 2015 v celkovej výške 2 370 €, čo priemerne na mesiac predstavuje sumu 197,50 € a táto suma spolu s invalidným dôchodkom vo výške 145,50 € a s prípadným príjmom z brigád pri maľovaní bytov do sumy 200 €, podľa presvedčenia súdu a vykonaného dokazovania zabezpečuje žalovanému priemerný mesačný príjem v roku 2015 vo výške 543 €. Žalovaným deklarované životné náklady potom predstavujú mesačne sumu 120 € a určené výživné na Z. E. sumu 110 € mesačne.

Nároky účastníkov súd posudzoval v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine.

Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z. z.), ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

Podľa § 113 ods. 2 O. s. p. (zák. č. 99/1963 Zb.), s konaním o určení otcovstva je spojené konanie o výchove a výžive maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez

návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa určuje otcovstvo k maloletému dieťaťu je nutné upraviť aj výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, najmä určiť, komu sa maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne je nutné určiť, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu.

V zmysle § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vzhľadom na zistený skutkový stav a vyššie citované zákonné ustanovenia súd na základe ust. § 94 ods. 1 Zákona o rodine určil, že žalovaný je otcom maloletej Sofie Hríbovej, ktorej matkou je žalobkyňa. Pre určenie otcovstva svedčili podmienky v ust. § 94 ods. 2 Zákona o rodine a výsledky znaleckého dokazovania.

V súlade s ust. § 36 ods. 1 a § 24 súd rozhodol o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matke, kde aj doposiaľ vyrastala a, v ktorej výchovnom prostredí neboli zistené žiadne nedostatky.

Styk otca s dieťaťom súd neupravoval, vzhľadom na skutočnosť, že otec nejaví o dieťa záujem a účastníci konania ani o takúto úpravu nepožiadali.

Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť, tú sa súd spravoval ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine a dospel k presvedčeniu, že vzhľadom k príjmu, ktorý žalovaný dosahoval v roku 2014 a 2015 a, ktorý pozostával z jeho invalidného dôchodku, príjmu z príležitostných brigád a zo splátok pôžičky poskytnutej bratovi aj s prihliadnutím na výšku vyživovacej povinnosti k druhému dieťaťu žalovaného v rade 1/ Z. E. a s prihliadnutím na jeho životné náklady, ktoré deklaroval je v možnostiach a schopnostiach žalovaného v rade 1/ prispievať na výživu K. výživným vo výške 100 €. Je samozrejme, že takéto výživné nepostačuje na krytie potrieb maloletého dieťaťa a, že prevažne sa na výžive dieťaťa bude musieť svojou, nielen osobnou starostlivosťou ale aj finančne podieľať matka. Súd ale zvažil, že žalovaný v rade 1/ má 2 vyživovacie povinnosti a jeho príjem zrejme aj vzhľadom k obmedzeným fyzickým možnostiam, ktorých vyjadrením je aj invalidný dôchodok žalovaného v rade 1/, nie je stabilný.

V súvislosti s určeným výživným potom súd určil aj dlh na výživnom za obdobie od podania žaloby na súd až do konca februára 2016, keď už bolo zročné výživné na marec 2016, podľa pravidiel, ktoré súd pre splácanie výživného určil a potom dlh za toto obdobie na výživnom predstavuje za 3 mesiace roku 2016 (vo februári 2016 splatné výživné už aj na marec 2016), za 12 mesiacov roku 2015 a za 2 mesiace roku 2014, a 18 dní októbra 2014 celkovo sumu 1 758,06 €. Tento dlh súd žalovanému povolil splácať splátkami, ktorých výšku a zročnosť určil vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd nevyhovel návrhu žalobkyne, aby výživné určil odo dňa narodenia maloletej K. D., R. X. XX. XX. XXXX, pretože podľa presvedčenia súdu žalobkyňa neprodukovala dôkazy preukazujúce, žeby boli splnené podmienky ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, teda žeby pre takéto určenie, vzhľadom na deň podania žaloby, boli dôvody hodné osobitného zreteľa. Dieťa sa narodilo 25. 03. 2014 a žalobkyňa podala žalobu na súd až 14. 10. 2014, urobila tak napriek tomu, že v čase narodenia dieťaťa jej bolo zrejme, že žalovaný neprejavuje o dieťa záujem, neprejavuje záujem o obnovu vzťahu s ňou a, že je zjavné, že otcovstvo k maloletej dobrovoľne neuzná, keďže nereagoval na jej SMS správy, teda jej nič nebránilo podať žalobu na súd skôr.

Súd keďže návrhu žalobkyne nevyhovel v celom rozsahu, vo zvyšku uplatneného nároku žalobu zamietol.

Vzhľadom na skutočnosť, že vzhľadom na vykonané dokazovanie v čase vyhlásenia rozsudku nebola ešte ustálená výška trov, ktoré platil štát za účastníkov, vzhľadom na dožiadanie k banke, súd v zmysle ust. § 151 ods. 3 O. s. p. rozhodol tak, že o trovách tohto konania rozhodne osobitným uznesením vydaným do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.